

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 1T/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010292
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115010292.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a prísediacich Anny Vargovej a Petra Troščáka, na hlavnom pojednávaní dňa 18. apríla 2016 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

P. I., nar. XX.X.XXXX P. L., trvale bytom L. - U., B. X. Č.. XX

je v i n n ý, ž e:

niekedy v mesiaci december 2009 pod zámienkou kúpy autobusu na spoločné podnikanie vylákal od Y. X. sumu 400.000,- Sk (13.277,57 eur), ktoré si tento požičal od Y. O.Š. a niekedy v mesiaci jún 2010 vylákal od Y. X. pod rovnakou zámienkou sumu 8.990,- eur, ktoré tento získal z predaja rodinného domu v obci X. Č.. XX, okr. Prešov, pričom uvedené peniaze doposiaľ nevrátil, ani nepoužil na dohodnutý účel, čím poškodenému Y. X. spôsobil škodu vo výške najmenej 22.267,57 eur

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 2 O. zákona, s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, 4, 8 Trestného zákona, v spojení § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradzuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, r u š í výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/7/2010 zo dňa 16.11.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť škodu vo výške 22.267,57 eur poškodenému Y. X., nar.X.X.XXXX, trvale bytom X. Č.. XX, C.. L..

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného Y. X., nar.X.X.XXXX, trvale bytom X. Č.. XX, C.. L., so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.03.2015 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov na Okresný súd Prešov obžalobu na obvineného P.Í. I., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca september 2008 do mesiaca december 2009 v Prešove a inde pod zámienkou zaplatenia nájmu za byt, splácania leasingu za auto, peňazí na stravu a pre dieťa vylákal od Y. X. postupne sumu 6.000,- eur a v presne nezistenom čase v decembri 2009 pod zámienkou kúpy autobusu na spoločné podnikanie vylákal od Y. X. sumu 13.300,- eur, ktoré si poškodený požičal od Y. O. a dňa 24.06.2010 za tým istým účelom vylákal od Y. X. sumu 9.000,- eur, ktoré získal z predaja rodinného domu v obci X. Č.. XX, C. L., pričom peniaze doposiaľ nevrátil, ani nepoužil na dohodnutý účel, čím poškodenému Y. X., trvale bytom X. Č.. XX, C. L. spôsobil škodu vo výške 28.300,- eur.

Okresný súd Prešov na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného P. I., výsluchom poškodeného Y. X., výsluchom svedkov T. Č., Y. O., G.. P. V., N.. T. V.Ň., Y. I., T. T., H. W., L. X., T. R., V. L. H. T. C., čítaním zápisnice o konfrontácii vykonanej medzi poškodeným Y. X. a svedkom Y.I. I. a čítaním listinných dôkazov, a to: zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, kúpnej zmluvy, splnomocnenia, príjmového a výdavkového pokladničného dokladu, lekárskeho správy, výpisu z obchodného registra, správ peňažných ústavov, fotokópie potvrdenia vkladov, zmluvy o pôžičke, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, odpovede súdneho exekútora, správy SAD Prešov, zmluvy o záložnom práve na nehnuteľnosť s prílohami, správy katastrálneho odboru OÚ Prešov s prílohami, výpisu z účtu VÚB banky, zoznamu konaní vedených na OS Prešov, správy Exekučného úradu JUDr. Gibartiho, správ peňažných ústavov, správy Exekútorského úradu JUDr. Mruškoviča a Exekútorského úradu JUDr. Šviderského, správy OR PZ ODI Prešov, emailovej komunikácie, rozsudkov Okresného súdu Prešov sp. zn. 25P/383/2012, 3T/84/2012, 32T/42/2007, rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/73/2007, rozsudkov Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/7/2010, 33T185/2008, rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1T/10/2001, rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To/32/2002, správ a charakteristík, rozhodnutia OÚ Prešov, odpisov z registra trestov, lustrácie v evidencii MS SR, správy Krajského súdu v Prešove, rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/52/2009, rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/38/2007 a spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/7/2010 a na základe takto vykonaného dokazovania, po vyhodnotení jednotlivých dôkazov samostatne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku sa stal, tento je trestným činom a uvedený skutok spáchal obžalovaný P. I..

Zo zápisnice o výsluchu obžalovaného P. I. z prípravného konania vyplýva, že tento trvá na tom, čo uviedol v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia u a následne využil právo nevypovedať a vypovedať odmietol.

Svedok poškodený Y. X., na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným I. sa poznali ako šoféri zo SAD-ky. I. v období rokov 2009-2010 zneužil jeho dobrotu a požičiaval si od neho peniaze pre seba a svoju rodinu, a to po 500,- eur, po 1.000,- eur, zobral mu kosačku, sečkáreň, ukradol obrúčku, vyprázdnil peňaženku, pričom komplicom bola aj jeho bývalá manželka T. I., ktorá taktiež chodila požičiavať peniaze. Za peniaze hral obžalovaný automaty, hýril so ženami. Zo začiatku obžalovaný peniaze aj vrátil a to 20,-, 50,-, aj 100,- eur, celkovo mu vrátil cca 170,- eur. Dokopy takto obžalovanému požičal okolo

1.000,- eur. Na výzvu súdu, aby odstránil rozpor s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, kde uviedol, že suma požičaných peňazí je približne 6.000,- eur, na hlavnom pojednávaní poškodený uviedol, že obžalovanému požičal spolu 6.000,- eur, do ktorej sumy už započítal aj kosačku, obrúčku, sečkáreň, stravné lístky a pod., ale k týmto peniazom nie sú žiadne zmluvy, dohody, ani svedkovia. Nakoľko bol na operácii s chrbticou, aj keď je fanatikom do šoférovania, už nevládal, preto odišiel zo zamestnania. Obžalovaný ho oslovil, že kúpia spolu autobus a budú chodiť vonku, do Paríža, do Ríma a späť, pričom tvrdil, že peniaze pozháňa, že jeho otec je pilot v Prahe. Autobus mal byť vybavený cez jedného občana v Nemecku a mal byť na leasing, z jeho a I. peňazí sa mala zaplatiť akontácia a potom sa mal postupne splácať z peňazí z podnikania. On súhlasil a požičal si od pána O. peniaze buď vo výške 12.000,- eur alebo 13.000,- eur, presne už nevie, ale asi to bolo niečo vyše 12.000,- eur, na slovenské koruny si však požičal 400.000,- Sk a mal vrátiť 430.000,- Sk s tým, že ich vráti do apríla 2010, pričom Y. O. žiadal, aby dal do zábezpeky rodinný dom. Peniaze od pána O. dal I.. Keď I. zistil, že má pozemky v Brestove, prehovárал ho a vyvíjal na neho psychicky nátlak, o čom však nikomu nepovedal, lebo sa bál, ako aj dúfal, že z autobusu niečo bude. Obžalovaný mu povedal, že ak predá dom, budú mať autobus a môže bývať u Y. Č., ale potom sa vyhovárал, že dostala rakovinu, leží v Banskej Bystrici a podobne. Túto osobne nevidel, iba mu ju obžalovaný ukazoval na mobile a dodnes nevie, či vôbec existuje. Keď jeho dom odpojili od plynu a elektriny, prišiel I. s myšlienkou, že má pre neho výhodné ubytovanie v Prešove na W. ulici, kam on nechcel ísť, avšak tento naňho naliehal a použil aj fyzické násilie, preto opustil dom a išiel bývať k pánu X. do Prešova, s tým, že obžalovaný za neho zaplatí nájom za 3 mesiace, ale zaplatil len za dva mesiace a neskôr obľboval jeho aj pána X., že zaplatí, ale nezaplatil, preto ho pán X. z bytu vyhodil a na dlžné nájomné si musel požičať od pani T., ktorej spláca čiastku 2400,- eur. V čase predaja domu býval u L. X., ktoré ubytovanie mu vybavil I., tiež ho presťahoval do hotela Šariš, vybavil ubytovanie u pána U., pri ktorom sťahovaní bol prítomný aj I. a od pána U. išiel bývať k pani T.. Keďže nemal z čoho vrátiť peniaze, tak musel predáť rodinný dom a záhradu o výmere jedného hektára, ktoré kúpili V. a pánovi O. vrátil peniaze z predaja domu. Všetky skutočnosti ohľadom predaja domu riešil cez P. G. W. a pána C.. I. bol s pánom C. taktiež v kontakte, pričom pánovi C. všetko povedal a nakoniec sa dom predal za kúpnu cenu 850.000,- Sk, z ktorej 430.000,- Sk sa vyplatilo pánovi O. a zvyšok do 850.000,- Sk mu vyplatili manželka V.. Zbytok z predaja tohto domu vo výške okolo 9.000,- eur dal taktiež I., a to v byte pána X. na ul. Levočská. Peniaze dal I. sám od seba, avšak tento sa ku nemu správal hrubo, lebo tieto peniaze chcel mať hneď, pričom za to, že I. nedostal peniaze na ruku pri predaji v realitke, ho cestou z Košíc chcel pri rýchlosti 120 km/hod. vyhodiť z auta a spolu s bývalou manželkou mu nedali dýchať, napádal ho a bil, pritlačil ho k múru, bil ho rukami po hlave, keď spadol na zem, kopal ho nohami, aj keď vedel, že má problémy s chrbticou, pričom keď mu neskôr volal, bol nedostupný a vyhýbal sa mu. Nakoniec sa mu dovolal, kde mu povedal, že ho udá, na čo I. povedal, že je mu to jedno. Obžalovaný mu pichal injekcie, o ktorých tvrdil, že je to vitamín B12, ale on to nikdy nepreveroval. Doposiaľ mu peniaze nevrátil, pričom vie, že obľbol ďalších ľudí. Keby vedel, že je väzeň a podvodník, tak to neurobí.

Svedkyňa T. Č., sestra poškodeného Y. X., na hlavnom pojednávaní uviedla, že v decembri 2009 prišiel k nej brat Y. X., že si chce požičať okolo 400.000,- Sk s tým, že ide s pánom I., ktorý bol jeho kolegom, kúpiť autobus, s ktorým budú podnikať. Brat bol prestrašený a vyľakaný, že ak peniaze nebude mať, tak o autobus príde, tento už mal byť v Košiciach a malo ísť o nejaký český autobus. Manžel ho odporučil na pána O., od ktorého si požičal. Za pôžičku sa brat zaručil domom aj s pozemkom s tým, že peniaze mal vrátiť do apríla 2010, pričom v prípade nevrátenia peňazí, dom aj s pozemkom prepadnú v prospech pána O.. V dome bolo funkčné kúrenie, nebol schátralý, ani v dezolátnom stave. Spolu s manželom brata presvedčali, že je to bláznovstvo, tento však bol tak spracovaný I., že si to nenechal vyhovoriť z hlavy, vravel, že potrebuje pre I. peniaze na kúpu autobusu, bol vystrašený, z ktorého dôvodu nadobudla dojem, že bol k tomu dotlačený I.. Keďže brat peniaze na vrátenie pôžičky nemal, predal dom, na ktorého predaj ju splnomocnil, nakoľko on sa predaja nemohol zúčastniť, keďže bol s autobusom v zahraničí. V minulosti požičala bratovi sumu 45.000,- Sk, ktorú jej vrátil pri predaji domu. Z predaja domu mu zostala čiastka okolo 9.000,- eur, o ktorej jej povedal, že tieto peniaze dá do podnikania, a keď autobus začne zarábať, dá jej z predaja domu viac. Brat v čase, keď mal kupovať autobus, jej ukázal list od nejakej ženy - právničky, v ktorom písala, že má rakovinu, tento list vyznel ako rozlúčkový, pričom mal gramatické chyby. Ona obžalovaného stretla náhodou v nemocnici, pričom sa ho pýtala na autobus, avšak obžalovaný jej povedal, že on s tým nič nemá a vyhrážal sa jej, že v nemocnici skončila.

Svedok Y. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v decembri 2009 ho oslovil pán X. spolu so svojím švagrom, či nemá požičať sumu 400.000,- Sk, s čím súhlasil. V decembri 2009 bola zriadená záložná

zmluva, pričom finančné prostriedky vo výške 14.230,- eur, ktoré mal z podnikateľskej činnosti, dal osobne X. na firme v Šarišských Bohdanovciach. Uvedenú sumu mu X. mal vrátiť do konca apríla 2010. Pán X. spomínal, že peniaze potrebuje na kúpu autobusu, pričom bol celý nadšený, videl sa ako šofér, rozprával to širokému okoliu. Jeho spoločníkom mal byť niekto z Prahy, alebo niekto kto mal otca z Prahy, presne si už nespomína. V apríli 2010 sa spolu s X., jeho sestrou a kupujúcimi stretli v Slovenskej sporiteľni, pričom jemu bolo vyplatených v hotovosti 14.230,- eur, z ktorého dôvodu bola zrušená záložná zmluva. X. potreboval peniaze na úhradu škody, ktorú spôsobil autobusom, ako aj na kúpu autobusu. Pri stretnutí s X. na ňom fyzické zranenia nevidel, po psychickej stránke sa javil dobre. Uvedenú vec viac nesledoval, ale z počutia vie, že ku kúpe autobusu nedošlo. Meno I. mu nič nehovorí.

Svedkyňa G.. P. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že našla inzerát na predaj domu s veľkým pozemkom. Na uvedenú nehnuteľnosť sa bola spolu s manželom pozrieť, pričom pri obhliadke bol prítomný pán C. z realitky a pán X., prezreli si dom aj pozemok. Bol to starý dom, zatekala strecha, bol v dosť zlom stave, vyzeral ako dom, o ktorý sa už nikto nestará. Vyplatili zálohu za dom a následne kúpnu cenu vyplatili tak, že časť išla pánovi O. a druhá časť pánovi X.. Pán C. im povedal, že pán X. dom zdedil, nebýva tam a chce ho predať, následne povedal, že sa s predajom ponáhľa hoci aj pod cenu, nakoľko ide kúpiť autobus, pričom vravel, že chce vyplatiť splátku za autobus, čo mu súri. S pánom X. sa stretli dvakrát, nikdy sa o tom nerozprávali, pôsobil normálne, nevšimli si na ňom známky fyzického, resp. psychického násillia. Keď im odovzdával dom, tak kríval, ale vravel, že bol na operácii v nemocnici. Až pri prepise domu pán X. vravel, že by dom nepredal, ak by nemusel. Po pánovi X. zostali v dome veci, tieto si zamkol do jednej miestnosti, ale napriek opakovaným výzvam si po ne nikdy neprišiel. Po roku túto miestnosť otvorili, pričom tam bola krabica od motorovej píly, ale píla tam nebola, iba tam boli staré vázy a oblečenie. Vravelo sa, že mal mať kosačku, ale táto tam nebola. Asi až pol roka dozadu sa od vyšetrovateľa dozvedeli, že peniaze z predaja domu dal pán X. pánu I..

Výpoveď svedkyne G.. P. V. je potvrdzovaná výpoveďou svedka N.. T. V., ktorý uviedol, že manželka si všimla inzerát na predaj domu s veľkým pozemkom, a keďže taký chceli, išli si ho obzrieť, zložili zálohu. Následne došlo ku kúpe, kde vyplatili sumu okolo 400.000,- Sk pánovi O. a neskôr druhú časť peňazí vyplatili pánovi X. a pani Č.C.. Pán X. povedal, že peniaze potrebuje na autobus, na nejakú splátku alebo leasing, ale čo naozaj s peniazmi spravil, to nevie. Pán X. bol v dobrom fyzickom aj psychickom stave, upravený, až keď boli preberať dom, bolo na ňom vidno, že už nie je v dobrom fyzickom stave, pričom rozprával, že ho seklo v krížoch a bol hospitalizovaný. Pri kúpe domu bolo vidno, že v tomto dome nikto dlhšie nebýval, realitka tvrdila, že treba vymeniť strechu, lebo zateká, nakoniec stačilo vymeniť pár škridiel. Pán X. si v dome nechal nejaké svoje veci, ktoré dali do jednej miestnosti s tým, že on si pre to príde, avšak napriek opakovaným výzvam si pre to neprišiel, preto to asi po roku vyhodili, pričom z cennejších vecí tam bol asi iba medený kotlík. Ľudia vraveli, že pán X. vlastnil aj krovinoz, ale tento nenašli a rovnako nenašli ani motorovú pílu, avšak ostala od nej krabica. Meno I. mu nehovorí nič, prvýkrát o ňom počul na polícii.

Svedok Y. I., bratranec obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný mu zavolať, či mu nepríde pomôcť presťahovať jeho známeho pána X., ktorého v tom čase nepoznal. Súhlasil a išli do Brestova, odkiaľ sťahovali pána X. do Prešova, teraz už nevie či najprv na Levočskú ulicu a potom na Kúpeľnú alebo naopak. Nevšimol si, aby obžalovaný fyzicky napadal poškodeného alebo robil na neho nátlak, mal pocit, že ich vzťah bol kamarátsky. Poškodeného presťahovali bez emócií, tento dobrovoľne vyberal veci zo skríň, ktoré spoločne balili a odnášali do dodávkového auta, pri sťahovaní L. X. nebol prítomný. On sa nepýtal prečo sa pán X. sťahuje. V rozhovore medzi X. a obžalovaným započul, že budú spolu podnikáť a majú kúpiť autobus, ale on sa o to vôbec nezaujímal a nevenoval tomu pozornosť, pričom I. mu o autobuse nič nevravel. Taktiež nevie nič o pôžičke peňazí zo strany X. obžalovanému I..

Svedkyňa T. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodeného X. spoznala asi pred 10 rokmi, pred piatimi rokmi začal u nej bývať, pričom žili v partnerskom vzťahu a v auguste 2015 od nej odišiel. Bola prítomná pritom, keď prišiel za X. pán X. a pýtal od neho nájomné. Keďže vedela, že predal rodinný dom za cca 800.000,- Sk, pýtala sa ho, prečo neplatí nájomné, na čo jej X. povedal, že nejaké peniaze dal sestre, sumu 400.000,- Sk mal vrátiť pánovi O., ktorý mu ich požičal na autobus a tieto peniaze dal X. I., aby išiel zaplatiť akontáciu na autobus a zvyšok peňazí dal I. na kúpu autobusu s tým, že budú chodiť do zahraničia a zarobia peniaze. Poškodený jej povedal, že s I. robili v SAD Prešov a mali spolu kúpiť autobus na podnikanie, z ktorého dôvodu predal pozemky a dom v Brestove, ale či tento kúpili, to nevie. Taktiež jej poškodený povedal, že I. mu zobral peňaženku, v ktorej bolo okolo 250,- eur, ako aj

to, že do Brestova za ním chodil I. so ženou T. a zobrali mu kosačku, obrúčku a ďalšie veci, pričom pri predaji domu v Brestove vystupoval I. tak aktívne, až ho pracovník reality zastavil. I. prvýkrát videla, keď išli s pánom Bertom, ktorý jej povedal, že je to on, pričom pán I. začal na pána X. kričať, že niečo mal spraviť. Taktiež ho videla ako chodil za pánom X. na Levočskú ulicu do bytu, pričom chodil za ním ako za kamarátom. Keď býval X. u X., tak jej ukazoval mailovú komunikáciu s osobou menom Y., ktorá mu mala pomôcť zariadiť detskú izbu pre jeho dcéru a nakúpiť mu rôzne veci. Ona si zobrala pôžičku, aby zaplatila za pána X. dlžné nájomné pánovi X., ktorú poškodený doposiaľ nesplatil. Taktiež má vedomosť o tom, že pán U., u ktorého poškodený býval, dal pánu I. 6.000,- eur na dovoz auta z Čiech, o ktoré prišiel.

Svedok H. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že I. pozná z videnia, poškodeného iba letmo, o žiadnych pôžičkách nevie. S I. sa dvakrát stretli na oslavách, na ktorých sa opili. Pri druhej oslave bol aj poškodený, ale na podrobnosti si nespomína, keďže bol opitý, ale myslí si, že nič nepreberali. Vie, že obaja robili vodičov v SAD, ale o kúpe autobusu nič nevie. Uvedené stretnutie bolo asi pred 6 rokmi, obaja sa správali k sebe dobre, kamarátsky, zviňali sa a spolu pili.

Svedok L. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na základe inzerátu na nájom bytu ho telefonicky oslovili buď pán I. alebo jeho manželka, následne prišiel pán X., dohodli si podmienky, pri ktorých bol aj pán I., pričom pán X. vystupoval utiahnuto a oni dvaja aktívne. Na X. nevidel stopy žiadneho fyzického násillia, ale nebol presvedčený, že tam chce ísť bývať, od začiatku na neho pôsobil ako syn, ktorý počúva otca. Hneď po prvom stretnutí mu I. vyplatil 1,5 mesačné nájomné vo výške 450,- eur, ale od začiatku boli problémy, pán X. neplatil načas, I. ho žiadal, aby počkal, jedenkrát doniesla peniaze jeho manželka a keď už dlhodobo X. neplatil, tak mu zmluvu vypovedal. I. uviedol, že práce je menej, preto sa rozhodli, že kúpia drahý luxusný autobus a budú jazdiť po Európe a prevážať, pričom čakajú na peniaze z nejakého úveru, ktoré budú v horizonte 2 týždňov až 1 mesiaca. Neskôr mu X. vravel, že chcú skončiť vo firme, kde robia a chcú kúpiť autobus, ktorý bude dlhý a luxusný a budú jazdiť dlhé trasy a keď sa pýtal odkiaľ vezmú peniaze, tak mu povedal, že I. otec je pilot v ČSA a zarába veľa peňazí, pomôže im a ak by bolo málo, tak on má ešte rodičovský dom v Brestove, ktorý by predal. Z X. mal pocit, že sa z kúpi teší, že budú spolu podnikat'. Keď už pán X. dlhšie neplatil, tak sa ho pýtal, kedy zaplatí a tento mu povedal, že predal dom, bude mať 800.000,- Sk a z týchto mu zaplatí, ale nezaplatil. Následne ho stretol s nejakou pani, kde X. bol ticho a táto povedala, že kamarát X. okradol o 800.000,- Sk, pri požičiavaní peňazí X. I. však prítomný nebol. X. mu nikdy nevrvavel o nejakom vyhrážaní zo strany I. a osobu Y. I. nepozná, ani podľa mena.

Svedkyňa T. R., bývalá manželka obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že vie o tom, že poškodený s obžalovaným mali spoločne kúpiť autobus na podnikanie. Obžalovaný s poškodeným boli kolegovia, ako aj kamaráti, poškodený istý čas býval u nich, vybavili mu podnájom, pomáhali s bývaním aj so sťahovaním, nakoľko býval v katastrofálnych podmienkach, živili ho. Vie, že X. s I. boli dohodnutí na kúpe autobusu, X. kvôli autobusu mal predat' dom v Brestove, aby z utržených peňazí mohol do autobusu investovať, pričom dom aj predal. I. mal autobus zabezpečiť, zariadiť celú agendu okolo toho, koľko však mal prispieť a či prispel, to nevie. Taktiež nevie odkiaľ mal I. zabezpečiť autobus, vie, že pozeral po internete, ale doteraz nemá žiaden autobus. Je pravdou, že ak I. zistil, že X. má nejaký majetok, tak si ho omotal okolo seba, aby z neho tie peniaze dostal a to ubytovanie bola zámienka. Pred ňou nerobil obžalovaný na X. žiaden fyzický ani psychický nátlak, aj keď I. je výbušnej povahy a slovné narážky a nadávky na X. boli časté. Svedkyňa ďalej uviedla, že I. je človek, ktorý keď zacíti u niekoho peniaze, bude ho obskakovať, čičkať, omotá si ho okolo prsta, nasľubuje hory, doly, zaplatí niečo, pichal mu injekcie B12, len aby dosiahol čo chce, teda v tomto prípade, aby X. predal dom, aby si kúpili spolu autobus. I. je typ, ktorý speňaží, čo sa speňažiť dá a aj motorovú pílu, po dohode s X., dali do záložne, ako aj jeho obrúčku. I. môže charakterizovať ako človeka, ktorý vie veľa rozprávať, dokonale prehovoríť človeka a oblbnúť, aby z neho vytiahol peniaze. X. bol za ňou, volal jej a vravel, aby mu I. vrátil peniaze, chcel na neho číslo, že chce svojej peniaze naspäť, že kvôli nemu predal dom, pričom ona mu povedala, že jeho peniaze nemá. Taktiež bola svedkom, že X. volal I., že potrebuje zaplatiť nájom, I. sa dvihol a odišiel preč. Vie o tom, že I. nájomcu oblboval, že zaplatí neskôr, keď mu prídu peniaze, že mu peniaze pošle otec. Je pravdou, že emailovú adresu T. <mailto:T.> používala ona, ale túto používal aj I., nakoľko nebola zaheslovaná.

Svedkyňa V. L. na hlavnom pojednávaní sa k samotnému skutku nevedela vyjadriť. Uviedla, že poškodeného Y. X. pozná len zbežne ako partnera svojej bývalej kolegyne, pričom sú krstní rodičia jednému dievčaťu. Obžalovaného pozná asi 10 rokov, vie, že jazdil na autobuse, chválil sa jej, že

má spoločníka, s ktorým majú spoločný autobus a podnikajú turistické zájazdy. I. je hrubý, násilnícky, arogantný človek, ktorý klame, pričom v minulosti okradol aj jej syna, s veľmi vulgárnym sloníkom, má vynikajúce presvedčiacie schopnosti, vie vystupovať pod rôznymi osobami - policajta, lekára, učiteľa, podnikateľa a pod., pričom svojim vystupovaním dokáže k sebe prilákať osoby, ktoré sú ľahko ovplyvniteľné a dajú sa manipulovať, vyláka od nich finančné prostriedky, ktoré nevráti. V minulosti sa aj jej vyhrážal, že napíše anony a bude to jej koniec.

Svedok T. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pán X. začiatkom roka 2010 oslovil realitnú kanceláriu, v ktorej pracuje, že chce v Brestove predať dom. Dom bol neobývaný, potreboval rekonštrukciu. Pri predaji domu pána X. zastupovala jeho sestra, pani K.. V priebehu predaja, nevie či pri prvotnej obhliadke alebo neskôr, prišiel pán X. s nejakým silnejším pánom, ktorého meno nevie, pričom si matne spomína, že o tomto pánovi mu povedal, že mu požičal nejaké peniaze, ktoré mali slúžiť na kúpu autobusu, z ktorého dôvodu založil rodinný dom. Keďže tieto peniaze si požičal, pričom potreboval splatiť dlh voči firme H. a Z.M. P. X. vo výške 14.230,- eur, predal dom, pri predaji domu uvedenú sumu aj splatil, pričom zvyšnú časť kúpnej ceny chcel použiť na kúpu autobusu, o ktorom tvrdil, že ho kupuje s nejakým spoločníkom. Meno P. I. pozná len z predvolania, nevie či to bol ten silnejší pán. V čase predaja pán X. bol pod tlakom z dôvodu, že mu hrozil výkon záložného práva, avšak ohľadom predaja domu jednal len pán X. a jeho sestra T. K..

Zo zápisnice o konfrontácii medzi poškodeným Y. X. a svedkom Y. I. vyplýva, že obaja zotrvali na svojich výpovediach.

Zo zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 15.04.2010 uzatvorenej medzi predávajúcimi Y. X., nar. XX.XX.XXXX a T. K., nar. XX.XX.XXXX a kupujúcimi N.. T. V., nar. XX.XX.XXXX a T.. P. V., nar. XX.XX.XXXX vyplýva, že predávajúci predajú kupujúcim nehnuteľnosti v katastrálnom území obce Brestov, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, XXX, XXX a XXX, konkrétne rodinný dom a záhrady za kúpnu cenu vo výške 26.540,- eur (799.544,01 Sk), pričom v deň podpísania kúpnej zmluvy vyplatia kupujúci predávajúcemu Y. X. v hotovosti časť kúpnej ceny vo výške 14.273,- eur (429.988,40 Sk), ktorú sa predávajúci zaväzuje použiť na vyplatenie a vysporiadanie zriadeného záložného práva v prospech spoločnosti H. a Z.M., s.r.o. P. X.. Zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 12.267,- eur vyplatia kupujúci predávajúcim v hotovosti do 30.06.2010.

Dňa 22.04.2010 podpísali predávajúca T. K., a to aj v zastúpení na základe splnomocnenia zo dňa 19.04.2010 za Y. X. a kupujúci N.. T. V. a T.. P. V. kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj uvedených nehnuteľností s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 14.230,- eur bude v hotovosti vyplatená do troch dní od podpísania tejto kúpnej zmluvy do rúk pani K., ktorá sa zaväzuje uvedenú sumu použiť na vyplatenie a vysporiadanie záložného práva zriadeného v prospech H. a Z.M., s.r.o. P. X..

Z príjmového pokladničného dokladu a výdavkového pokladničného dokladu je zrejmé, že dňa 23.04.2010 prevzala T. K. sumu vo výške 14.230,- eur a dňa 24.06.2010 prevzali predávajúci Y. X. a T. K. sumu vo výške 12.310,- eur.

Z lekárskeho správ súd zistil, že poškodený Y. X. sa od roku 2009 intenzívne lieči na chrbticu, v roku 2010 a 2012 podstúpil operačný zákrok chrbtice, jeho zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý, pričom mu bol priznaný invalidný dôchodok. Jedenkrát bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení pre emočnú labilitu, v jeho zdravotnej dokumentácii do roku 2013 nie sú evidované záznamy o úrazoch ani napadnutiach.

Z výpisu z obchodného registra MS SR spoločnosti H. a Z.M., s.r.o. so sídlom P. X. 60 zo dňa 13.05.2013 vyplývajú skutočnosti tam zapísané.

Zo správ spoločnosti L., s.r.o. vyplýva, že poškodený Y. X. má so spoločnosťou L., s.r.o. uzatvorenú zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 28.02.2006, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 663,88 eur, ktorý sa zaviazal splatiť aj s príslušným poplatkom vo výške 634,67 eur v dvanástich mesačných splátkach po 108,21 eur. Menovaný v zmysle zmluvy o úvere uhradil dve splátky, pričom ďalej splátky neuhrádzal, z ktorého dôvodu sa jeho dlh stal splatným 07.07.2006. V nasledujúcom období nepravidelne uhrádzal platby úveru, pričom k 10.12.2013 bola pohľadávka z uvedenej zmluvy uhradená.

Z fotokópií potvrdenia vkladov vyplýva, že dňa 27.02.2007 bola na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX vedený v Poštovej banke, a.s. v hotovosti vložená suma 19.560,- Sk a dňa 23.03.2007 suma 23.132,- Sk.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.02.2007 je zrejmé, že T. K. a Y. X. sa dohodli na zapožičaní čiastky 42.000,- Sk, a to na úhradu jeho pôžičky, ktorá suma bude vyrovnaná majetkovým podielom Y. X. zo záhrady a rodinného domu, pričom T. K. sumu vo výške 3.320,- eur prijala od Y. X. dňa 24.06.2010.

Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 08.10.2012 vyplýva, že Tatra banka, a.s. poskytla T. T., nar. 05.07.1959 bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.850,- eur so splatnosťou 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky.

Zo správy Exekútorského úradu Y. J. G. T. zo dňa 23.10.2013 je zrejmé, že na uvedenom exekučnom úrade bolo vedené exekučné konanie o vymoženie pohľadávky vo výške 990,- eur, kde oprávneným je L. X. a povinným Y. X., ktoré bolo ukončené vymožením pohľadávky.

Zo správy U., a.s. vyplýva, že Y. X. bol od 18.09.2008 do 09.12.2009 zamestnancom uvedenej spoločnosti v pracovnej pozícii vodič autobusu, disciplinárne riešený nebol. Pracovný pomer bol skončený dohodou, o ktorú požiadal Y. X. z dôvodu spôsobenej škody zamestnávateľovi. Počas trvania pracovného pomeru nemal problémy s nadriadenými ani s kolegami. P. I. bol zamestnancom uvedenej spoločnosti od 01.06.2008 do 14.01.2011 na pozícii vodič autobusu. Pracovný pomer sa skončil v zmysle ust. § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Počas trvania pracovného pomeru bol často práceneschopný, v kolektíve spolupracovníkov nebol veľmi obľúbený z dôvodu jeho povahových vlastností.

Zo zmluvy o záložnom práve na nehnuteľnosť zo dňa 22.12.2009 a príloh k nej súd zistil, že záložný veriteľ H. a Z.M., s.r.o. P. X. 60 a záložca Y. X., nar. 01.08.1963 sa dohodli na zriadení záložného práva na nehnuteľnosti v kat. území Brestov, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa poskytnutej dlžníkovi Y. X. vo výške 13.300,- eur. Dňa 26.04.2010 bol na Správu katastra Prešov doručený návrh na späťvzatie návrhu na vklad záložného práva.

Zo správy katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov vyplýva, že P. I. od roku 2008 do 14.02.2014 nebol a nie je vedený ako vlastník nehnuteľností; Y. I., nar. 12.09.1985 od roku 2008 do roku 2010 nebol vedený ako vlastník nehnuteľností, pričom od roku 2010 je vlastníkom rodinného domu v katastrálnom území obce Záhradné.

Z výpisov z účtu VÚB Banky s názvom Y. X. vyplýva, že Y. X. je vlastníkom a jediným disponentom účtu s č. XXXXXXXXXXXX, pričom z jednotlivých výpisov sú zrejmé pohyby na uvedenom účte v období rokov 2009 a 2010.

Zo správy Okresného súdu Prešov súd zistil, že na tunajšom súde je vedených trinásť exekučných konaní, kde povinným je P. I. a tridsaťtri exekučných konaní je vedených proti povinnému Y. I..

Zo správ exekútorských úradov súd zistil, že súdny exekútor Y. G. R. eviduje exekučné konanie v prospech oprávnených mal. detí I., zast. matkou J. I., kde povinným je P. I., v ktorom konaní neboli k 18.03.2014 vymožené žiadne finančné prostriedky. Exekútorský úrad Y. U. T. viedol voči povinnému P. Ligmajerovi exekučné konanie v prospech oprávneného N. N., ktoré bolo ukončené na základe uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 23.04.2013 o zastavení exekúcie. Na exekútorskom úrade súdneho exekútora Y. P. P. je vedené exekučné konanie vo veci oprávneného P. L. proti povinnému P. I. a spol., ktoré konanie ku dňu 27.03.2014 nebolo ukončené, pričom nebola vymožená žiadna suma.

Zo správy spoločnosti S. U. a.s. vyplýva, že obžalovanému P. I. bol v predajni B. Prešov dňa 09.09.2008 poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 895,90 eur, ako aj revolvingový spotrebiteľský úver vo výške 700,- eur a následne dňa 08.12.2008 spotrebiteľský úver vo výške 209,09 eur, ktoré úvery nesplácal, pričom výška celkového dlhu k 31.03.2014 je 1957,04 eur. Vo veci bolo začaté exekučné konanie, ktoré bolo zastavené.

Zo správ spoločností: H. - U. poisťovňa, a.s. V. S. Slovakia, a.s., K. obchodní banky, a.s. vyplýva, že na základe vykonateľných exekučných titulov sú voči povinnému P. I. vedené exekučné konania, v ktorých oprávnenými sú uvedené subjekty.

Zo správy spoločnosti L., s.r.o. zo dňa 24.03.2014 súd zistil, že P. I. uzatvoril dňa 09.09.2008 zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 796,65 eur, z ktorého uhradil dve splátky spolu vo výške 258,92 eur, následne si povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy o úvere neplnil, v dôsledku čoho sa jeho dlh stal splatným dňa 17.05.2009. V uvedenej veci bolo na Okresnom súde Prešov vedené exekučné konanie, ktoré bolo uznesením ho dňa 14.09.2011 zastavené.

Zo správy Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Prešove vyplýva, že P. I. je držiteľom osobného motorového vozidla zn. U. S. a Y. I. je vlastníkom motocykla zn. Y. a osobného motorového vozidla zn. X. XXXi, na ktorých je uvalených 23 exekučných blokácií.

Z emailovej komunikácie vyplýva, že na emailovú adresu s názvom T. <mailto:T.> boli v dňoch 08.11.2009, 11.11.2009, 05.01.2010 a 12.01.2009 zasielané emaily, ktoré boli podpísané menom Y., v ktorých okrem iného je uvedené, že „treba urobiť všetko aby čím skôr bol autobus“, „A čo vy ste to predali?“, „Čo sa týka autobusu urobte všetko preto aby bol čím skôr...Y. môj neľutuj nič v Brestove, pretože by to bolo len trápenie a obrokánske investície. Uvidíš, že v Prešove nám bude lepšie...“, „Nezvikaj si Y. čokoľvek podnikaj bez môjho vedomia čo sa týka mňa...čím skôr sa rozpametaj nebit P., tak by si o autobuse a vodičaku mohol len snivať... Y. ver tomu, že nech sa stane čokoľvek urobim všetko preto aby ten autobus bol. Aj keď to bude trvať dlhšie“ .

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 25P/383/2012 zo dňa 03.06.2013 v právnej veci starostlivosti súdu o mal. W. X. súd zamietol návrh otca Y. X. o zníženie výživného.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/84/2012 zo dňa 30.05.2013 bol Y. X. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.05.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/42/2007 zo dňa 17.09.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/73/2007 zo dňa 18.12.2007 bol Y. X. uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, kde poškodenou bola W. X., za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, ktorý podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov, pričom zároveň mu prikázal nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej, ako aj povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom počas skúšobnej doby.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/7/2010 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 16.11.2010, sp. zn. 1T/7/2010 súd uznal P. I. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.12.2010.

Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30.01.2008 sp. zn. 5T/38/2007 uznal P. I. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/185/2008 zo dňa 15.03.2012 bol P. I. uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, za čo mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, pre výkon ktorého ho zaradil do II. nápravno-výchovnej skupiny, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženému mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/38/2007 zo dňa 30.01.2008, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26.02.2002 sp. zn. 1T 10/01 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.08.2002 sp. zn. 6To 32/02 uznal P. I. vinným z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v znení zák. č. 183/1999 Z. z., za čo mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/52/2009 zo dňa 24.04.2015 bol P. I. uznaný vinným z pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. za čo mu uložil súhrnný trest odňatia v trvaní 9 (deväť) rokov za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/7/2010 zo dňa 16.11.2010 a rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/185/2008 zo dňa 15.03.2012, vo výrokoch o treste, pričom pre výkon trestu ho zaradil do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny. Uvedený rozsudok Krajský súd v Prešove rozhodnutím zo dňa 05.01.2016, sp. zn. 5To/32/2015 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K osobe obžalovaného P. I. súd zistil, že je rozvedený, od 17.01.2007 evidovaný k trvalému pobytu na adrese: Prešov. Z bývalých manželstiev má 5 detí. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že v období od 01.01.2010 sa dopustil 7 priestupkov predovšetkým na úseku cestnej dopravy. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy č. PR. 08597/2013/0636/VK zo dňa 16.01.2014, právoplatným 12.02.2014 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., kde fyzicky napadol T. U., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40,- eur. Z výsledku z lustrácie v evidencii MS SR vyplýva, že proti obž. I. bolo od roku 2007 na Okresnom súde Prešov vedených 9 súdnych konaní, z ktorých 2 doposiaľ nie sú rozhodnuté. Obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, v posledných desiatich rokoch päťkrát, pričom trikrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z toho jeden trest bol zrušený a dvakrát bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/7/2010.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne a bez pochybností preukázané, že skutok uvedený vo výroku tohto rozsudku sa stal, tento je trestným činom a tento skutok spáchal obžalovaný P. I..

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje najmä výpoveď svedka poškodeného X., ktorý popísal odovzdanie peňazí obžalovanému I. za účelom kúpy autobusu, aj keď uvedenú skutočnosť nepotvrdzuje iný priamy dôkaz, avšak súd tejto jeho výpovedi uveril (aj keď sa súdu javí potrebné uviesť, že poškodený konal bez akejkoľvek opatrnosti vo vzťahu k poskytnutiu finančných prostriedkov), nakoľko je potvrdzovaná množstvom ďalších vykonaných dôkazov, ktorých súhrn tvorí logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a z jeho spáchania usvedčujú obžalovaného.

Súd však po právnej stránke skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, nekvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ale ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože mal preukázané, že obžalovaný od poškodeného vylákal najprv sumu 400.000,- Sk, ktorá po prepočte koeficientom 30,126 na menu Euro činí sumu 13,277,57 eur a neskôr sumu 8.990,- eur, ktorú sumu ustálil súd na základe prvej výpovede svedkyne T. K. a táto presne zodpovedá aj zostatku z kúpnej ceny domu, ktorá bola vo výške 26.540,- eur, z ktorej bolo 14.230,- eur vyplatených svedkovi Y. O. a sumu vo výške 3.320,- eur vrátil poškodený svedkyni K..

Skutočnosť, že poškodený X. potreboval finančné prostriedky na kúpu autobusu, z ktorého dôvodu si vzal pôžičku, pre zabezpečenie splatenia ktorej založil rodinný dom, je potvrdzovaná výpoveďou svedkyne K., svedka O., ako aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o budúcej zmluve, kúpnu zmluvou, pokladničnými dokladmi, zmluvou o záložnom práve na nehnuteľnosť. Taktiež skutočnosť, že poškodený potreboval splatiť dlh, z ktorého dôvodu predal predmetný dom, potvrdil svedok C., pracovník realitnej kancelárie a manželka V., ktorí ho od neho nadobudli, pričom poškodený bol k predaju domu navádzaný aj v emailovej korešpondencii od osoby podpisujúcej sa ako Y. z emailovej adresy T. <mailto:T.>, ktorú používala svedkyňa R., ako aj obžalovaný I.. Tvrdenie poškodeného, že obžalovaný I. spolu s poškodeným mali začať spolu podnikáť, za účelom čoho si mali zakúpiť autobus, potvrdil aj svedok I., ktorý to zachytil z ich rozhovoru, tiež svedok X., ktorému to povedal sám obžalovaný I. a neskôr aj

poškodený X., ako aj bývalá manželka obžalovaného - svedkyňa T. R., ktorá uviedla, že vie o tom, že obžalovaný s poškodeným mali spoločne kúpiť autobus na podnikanie. Táto ďalej uviedla, že ak I. zistil, že X. má nejaký majetok, omotal si ho okolo seba, aby z neho tie peniaze dostal, pričom poskytnutie ubytovania bola zámienka, nakoľko I. je typ, ktorý speňaží všetko, čo sa speňažiť dá, vie veľa rozprávať, dokonale prehovorí človeka, aby z neho vytiahol peniaze. Súd taktiež uveril tvrdeniu poškodeného Y. X., že obžalovanému I. odovzdal aj zvyšnú sumu z predaja domu, nakoľko poškodený odovzdanie tejto sumy emočne opísal, keď uviedol, že keďže obžalovaný peniaze nedostal priamo na ruku v realitke, chcel ho pri vysokej rýchlosti vyhodiť z auta. To, že zvyšnú časť z predaja domu chcel poškodený taktiež použiť na kúpu autobusu, potvrdila aj svedkyňa K. a svedok C., ktorým o tom poškodený povedal.

Súd nemal dôvod pochybovať o skutočnostiach vypovedaných uvedenými svedkami, ktoré potvrdzovali výpoveď poškodeného X., nakoľko títo vypovedali po zložení prísahy a viacerí uvádzali rovnaké detaily z rozhovorov s poškodeným, resp. z rozhovorov medzi poškodeným a obžalovaným (spoločné podnikanie s obžalovaným, za tým účelom kúpa autobusu, peniaze na autobus mal obžalovaný I. pozháňať od otca, ktorý je pilot v ČSA a pod). Navyše o charaktere obžalovaného, ktorý má sklon k podvodnému konaniu, okrem jeho bývalej manželky, vypovedala aj svedkyňa V. L., ktorá uviedla, že je to hrubý, násilnícky človek, ktorý klame, pričom v minulosti okradol aj jej syna, ako aj listinné dôkazy, najmä odpis z registra trestov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol za trestný čin podvodu už viackrát odsúdený. Rovnako zo správ peňažných ústavov vyplýva, že mu bol niekoľkokrát poskytnutý úver, ktorý však nesplácal.

Súd však oproti obžalobe podanej prokurátorkou okresnej prokuratúry upravil skutkovú vetu tak, že vypustil žalované tvrdenie „v období od mesiaca september 2008 do mesiaca december 2009 v Prešove a inde pod zámenkou zaplataenia nájmu za byt, splácania leasingu za auto, peňazí na stravu a pre dieťa vylákal od Y. X. postupne sumu 6.000,- eur“, keďže uvedené vykonaným dokazovaním nemal jednoznačne preukázané. Poškodený síce vo svojej výpovedi uviedol, že v období rokov 2009 - 2010 si obžalovaný od neho požičiaval peniaze pre seba a svoju rodinu, a to po 500,- eur, po 1.000,- eur, zobral mu kosačku, sečkáreň, ukradol mu obrúčku, vyprázdnil peňaženku, pričom komplicom bola aj jeho bývalá manželka T. I., ktorá taktiež chodila požičiavať peniaze, zo začiatku obžalovaný peniaze aj vrátil a to 20,-, 50,-, aj 100,- eur, celkovo mu vrátil cca 170,- eur, dokopy takto obžalovanému požičal okolo 1.000,- eur, avšak až na upozornenie na rozpor s výpoveďou v prípravnom konaní poškodený upravil výšku škody na 6.000,- eur, s odôvodnením, že do nej zahrnul aj stravné lístky, kosačku, obrúčku, sečkáreň a pod. Toto tvrdenie poškodeného síce sčasti potvrdila aj svedkyňa T. R. - bývalá manželka obžalovaného I., keď uviedla, že s obžalovaným dali do záložne, aj keď po dohode s X., motorovú pílu, ako aj X. obrúčku a to, že I. vzal poškodenému peniaze, motorovú pílu, kosačku a ďalšie veci uviedla aj svedkyňa T., ktorej to povedal poškodený X., avšak hodnota jednotlivých vecí nebola v konaní žiadnym spôsobom preukázaná a v spise o tom absentuje akýkoľvek dôkaz, ani z ničoho nevyplýva akým spôsobom poškodený výšku škody v sume 6.000,- eur určil. Zároveň poškodený uviedol, že obžalovanému dával len eurá, nakoľko slovenské koruny už neexistovali, nemohlo teda k uvedenému konaniu dôjsť v období od septembra 2008, nakoľko mena Euro bola v Slovenskej republike zavedená od 01.01.2009. Navyše, podľa názoru súdu, skutočnosť, že obžalovaný zobral poškodenému sečkáreň, ukradol obrúčku, či vyprázdnil peňaženku, tak ako to vo svojej výpovedi uviedol svedok poškodený X., nemôže byť súčasťou trestného činu podvodu, keďže súdu nie je zrejmé akým spôsobom bol poškodený uvedený do omylu, resp. bol jeho omyl využitý, tak ako to skutková podstata trestného činu podvodu vyžaduje.

Na základe vyššie uvedeného obžalovaný tým, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, týmto konaním naplnil objektívnu stránku prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože spôsobom uvedeným v zákone chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, t. j. záujem štátu na ochrane majetku.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred

páchateľom v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods.4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného P. I. súd nezistil, pričom za príťažujúcu okolnosť považoval súd tú skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Trestného zákona).

Podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Nakoľko však u obžalovaného prevláda pomer príťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal súd z takto upravenej trestnej sadzby.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného P. I. dospel k záveru, že na výchovné pôsobenie na obžalovaného vzhľadom na charakter spáchaného činu (obžalovaný sa opakovane dopúšťa totožnej trestnej činnosti), jeho doterajší život, ako aj skutočnosť, že pred spáchaním skutku už bol štyrikrát vo výkone trestu odňatia slobody, nemožno od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súdom je toho názoru, že v danom prípade na prevýchovu páchatela je nutné uložiť trest, ktorý je spojený s obmedzením osobnej slobody, keďže u obžalovaného nebadať snahu po náprave a vôľu viesť riadny život, pričom jeho ponechanie na slobode by bolo rizikom ohrozujúcim záujem spoločnosti na ochrane právom chránených záujmov. Keďže uvedený skutok spáchal skôr ako bol v trestnej veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/7/2010 vyhlásený odsudzujúci rozsudok, uložil mu súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, teda pri spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorý považoval za dostatočný a pre výkon uloženého trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/7/2010 zo dňa 16.11.2010 ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Keďže poškodený Y. X. si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas, súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k jej náhrade vo výške 22.267,57 eur, teda vo výške, ktorá bola dokazovaním preukázaná, pričom so zvyškom jeho nároku na náhradu škody ho v zmysle § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko k tomuto by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a toto by predĺžilo.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.